«Şüphesiz göz ağlar, kalp de mahzun olur. Biz ise, Rabbimizin razı olacağı sözden başka söz söylemeyiz. Ey İbrahim! Bizler senin ayrılığınla çok mahzun ve kederliyiz.» dedi.

Enes b. Mâlik -radıyallahu anh-'dan rivayet olunduğuna göre o şöyle demiştir: Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-, oğlu İbrahim'in yanına girdi. İbrahim can çekişiyordu. Bu sırada Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'in iki gözü yaş dökmeye başladı. Bunun üzerine Abdurrahman İbn Avf -radıyallahu anh-: «(Halk musibet zamanında sabretmeyebilir; fakat) Sen de mi (ağlıyorsun)?» dedi. Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem: «Ey Avf'ın oğlu! Şüphesiz bu rahmet (ve şefkat) tir.» dedi. Sonra bu gözyaşını diğer bir gözyaşı takip etti. Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Şüphesiz göz ağlar, kalp de mahzun olur. Biz ise, Rabbimizin razı olacağı sözden başka söz söylemeyiz. Ey İbrahim! Bizler senin ayrılığınla çok mahzun ve kederliyiz.» dedi.
[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-, oğlu İbrahim'in yanına girdi. İbrahim can çekişiyordu. Bu sırada Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'in iki gözü yaş dökmeye başladı. Bunun üzerine Abdurrahman b. Avf -radıyallahu anh- insanlar musibet zamanında sabretmeyebilir sen de onların yaptığını mı yapıyorsun anlamında bir şaşırma ifadesi olarak "Sende mi?" dedi. Çünkü Abdurrahman b. Avf, Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sabretmeye teşvik etmesi ve şiddetle ağlamaktan yasaklamasına binaen böyle demişti. Bunun üzerine Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Ey Avf'ın oğlu! Şüphesiz bu rahmet (ve şefkat) tir.» dedi. Sonra bu gözyaşını diğer bir gözyaşı takip etti. Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Şüphesiz göz ağlar, kalp de mahzun olur. Biz ise, Rabbimizin razı olacağı sözden başka söz söylemeyiz. Yani Rabbimizi kızdırmayız, sabrederiz. Ey İbrahim! Bizler senin ayrılığınla çok mahzun ve kederliyiz.» dedi. Rahmet ve şefkat, sabır ve kader iman ile çelişmez.

http://sunnah.global/hadeeth/tr/show/5026